

32000R0099

L 12/1

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

18.1.2000.

PADOMES REGULA (EK, EURATOM) Nr. 99/2000
(1999. gada 29. decembris)
attiecībā uz palīdzības sniegšanu partnervalstīm Austrumeiropā un Vidusāzijā

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 308. pantu,

ņemot vērā Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 203. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu,

tā kā:

- (1) Ievērojot Eiropadomes sanāksmi Dublinā un Romā 1990. gadā, Kopiena ir ieviesusi tehniskās palīdzības programmu par labu ekonomikas reformai un atjaunošanai bijušajā Padomju Sociālistisko Republiku Savienībā;
- (2) Padomes Regulā (Euratom, EK) Nr. 1279/96 (1996. gada 25. jūnijs) par palīdzības sniegšanu jaunajām neatkarīgajām valstīm un Mongolijai ⁽²⁾ ir izklāstīti nosacījumi šādas palīdzības sniegšanai un paredzēts, ka to sniegs no 1996. gada 1. janvāra līdz 1999. gada 31. decembrim;
- (3) Šādai palīdzībai jau ir bijusi ievērojama ietekme uz reformu I pielikumā uzskaitītajās partnervalstīs Austrumeiropā un Vidusāzijā ("partnervalstis");
- (4) Atbilstīgi 34. punktam Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un budžeta procedūras uzlabošanu ⁽³⁾, kas 1999. gada 6. maijā noslēgts starp Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju, šajā regulā ir ietverts bāzes

finansējums visam programmas darbības laikam, tomēr neskarot budžeta lēmējietāžu pilnvaras, kas definētas Līgumā;

- (5) Šāda palīdzība būs pietiekami efektīva tikai tad, ja notiks virzība uz brīvām un atklātām demokrātiskām sabiedrībām, kas ievēro cilvēktiesības, minoritāšu tiesības un pamattautu tiesības, kā arī uz tirgus ekonomikas sistēmām;
- (6) Ir vajadzīga turpmāka palīdzība, lai veicinātu partnervalstu kodoldrošību;
- (7) Turpmāka palīdzības sniegšana veicinās kopējo mērķu sasniegšanu, jo īpaši, ņemot vērā ar partnervalstīm noslēgtos partnerattiecību un sadarbības līgumus un ekonomiskās sadarbības līgumus;
- (8) Vajadzības gadījumā, sniedzot palīdzību saskaņā ar šo regulu, ņems vērā Eiropadomes pieņemto kopīgo stratēģiju;
- (9) Ir lietderīgi izveidot šīs palīdzības prioritātes, ko nosaka, *inter alia*, Kopienas un partnervalstu kopīgās intereses;
- (10) Paredzot palīdzību, būtu jāņem atšķirīgās vajadzības un prioritātes, kādas ir galvenajiem reģioniem, uz kuriem attiecas šī regula;
- (11) Pieredze rāda, ka Kopienas palīdzība būs jo efektīvāka, ja tā būs vērsta uz ierobežotu jomu skaitu katrā partnervalstī;
- (12) Būtu jāatbalsta starpvalstu ekonomisko saišu un tirdzniecības plūsmu attīstība, kas veicina ekonomikas reformu un pārstrukturēšanu;
- (13) Būtu jāatbalsta reģionālā un zemāka līmeņa sadarbība, jo īpaši attiecībā uz Ziemeļu dimensiju un Melnās jūras reģionā;
- (14) Būtu jāatbalsta pārrobežu sadarbība, īpaši starp partnervalstīm un Eiropas Savienību, starp partnervalstīm un Centrāleiropu un Austrumeiropu, kā arī starp pašām partnervalstīm;

⁽¹⁾ OV C 37, 11.2.1999., 8. lpp.

⁽²⁾ OV L 165, 4.7.1996., 1. lpp.

⁽³⁾ OV C 172, 18.6.1999., 1. lpp.

- (15) Lai ekonomikas reforma un pārstrukturēšana varētu turpināties un lai šo programmu varētu efektīvi vadīt, darbība jāplāno vairākiem gadiem;
- (16) Lai nodrošinātu reformas ilgtermiņa stabilitāti, ir jāpievērš pietiekama uzmanība reformas sociālajiem aspektiem un pilsoniskas sabiedrības attīstībai;
- (17) Sniedzot palīdzību, ir jāņem vērā vides aspekti, kas ir svarīgi, lai ekonomikas reformām un attīstībai būtu ilgtermiņa stabilitāte;
- (18) Cilvēkresursu attīstība, ietverot izglītību un apmācību, ir nozīmīga reformas un pārstrukturēšanas norisei;
- (19) Palīdzības kvalitāte būtu jāuzlabo, projektu atlases nolūkā rīkojot konkursus;
- (20) Lai atbilstīgi apmierinātu partnervalstu vissvarīgākās vajadzības pašreizējā ekonomikas pārveidošanas posmā, ir jāļauj daļu no piešķirtajām finansēm izmantot ekonomiski pamatotai ieguldījumu finansēšanai, jo īpaši pārrobežu sadarbības jomās, mazo un vidējo uzņēmumu (MVU), vides infrastruktūras un Kopienai stratēģiski svarīgu komunikācijas tīklu attīstībai;
- (21) Kopienas palīdzība attiecīgā gadījumā varētu būt iedarbīgāka, efektīvāka un uzskatāmāka, ja to īstenotu decentralizēti;
- (22) Būtu jāveicina efektīva konkurence starp uzņēmējdarbībām, organizācijām un iestādēm, kas ir ieinteresētas piedalīties programmas finansētajās darbībās;
- (23) Kopienas palīdzība būtu vēl efektīvāka, ja būtu nodrošināts partnervalstu ieguldījums;
- (24) Ir lietderīgi, ka Kopienas palīdzības īstenošanā Komisijai palīdz komiteja, kas izveidota no dalībvalstu pārstāvjiem;
- (25) Šīs regulas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāapstiprina saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽¹⁾;
- (26) Konkurso norises un līgumu piešķiršanas procedūrām būtu jāatbilst Finanšu regulai, ko piemēro Eiropas Savienības vispārējam budžetam ("Finanšu regula");
- (27) Noteikumi par konkursu norisi un līgumu piešķiršanu, kā arī līgumu piešķiršanas principi būtu jāpiemēro tīkme, kamēr nav stājušies spēkā tiesību akti, kas groza Finanšu regulas IX sadaļu, lai nodrošinātu pamatu īstenošanas noteikumiem, kuri būtu piemērojami visām Kopienas ārējās palīdzības programmām;
- (28) Iespēja piedalīties konkursos būtu jādod gan dalībvalstu un partnervalstu fiziskām un juridiskām personām, gan

fiziskām un juridiskām personām no valstīm, kas saņem *Phare* programmas palīdzību, un, ja ir vajadzīga kāda īpaša pieredze – no Vidusjūras valstīm;

- (29) Būtu jānosaka, ka ik gadu jāsniedz progresa ziņojums par palīdzības programmas īstenošanu;

- (30) Šīs regulas pieņemšanai ir paredzētas tikai tās pilnvaras, kas noteiktas EK Līguma 308. pantā un EAEK Līguma 203. pantā,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Kopiena no 2000. gada 1. janvāra līdz 2006. gada 31. decembrim saskaņā ar šajā regulā noteiktajiem kritērijiem īsteno programmu, lai I pielikumā uzskaitītajās partnervalstīs (še turpmāk "partnervalstis") veicinātu pāreju uz tirgus ekonomiku un stiprinātu demokrātiju un tiesiskumu.

2. pants

1. Programma pamatojas uz principiem un mērķiem, kas noteikti partnerattiecību un sadarbības līgumos, kā arī tirdzniecības un ekonomiskās sadarbības līgumos, saskaņā ar kuriem dalībvalstis un partnervalstis darbojas kopā, lai atbalstītu iniciatīvas, kurās tām ir kopēja ieinteresētība.

2. Programmas mērķis ir panākt palielināt ietekmi, pievēršoties tikai dažām svarīgām iniciatīvām, tomēr neliedzot īstent mazus projektus, ja šādi projekti ir lietderīgi. Šajā nolūkā turpmāk minētās provizoriskās programmas un rīcības programmas ietver ne vairāk kā trīs no II pielikumā uzskaitītajām vairāku nozaru sadarbības jomām, kam ir tiesības saņemt palīdzību. Vajadzības gadījumā papildus šīm trim jomām paredz atbalstu kodoldrošībai. Programmā ņem vērā atšķirīgās vajadzības un prioritātes, kādas ir galvenajiem reģioniem, uz kuriem attiecas šī regula, un jo īpaši vajadzību stiprināt demokrātiju un tiesiskumu.

3. Īpašu uzmanību pievērš:

- vajadzībai mazināt vides apdraudējumu un piesārņojumu, tostarp pārrobežu piesārņojumu,
- vajadzībai veicināt dabas resursu, tostarp enerģijas resursus, stabili izmantošanu, un
- pārejas posma sociālajiem aspektiem.

4. Programmas mērķis ir veicināt starpvalstu, starpreģionu un pārrobežu sadarbību starp pašām partnervalstīm, starp partnervalstīm un Eiropas Savienību un starp partnervalstīm un Centrāleiropu un Austrumeiropu.

⁽¹⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

Starpvalstu un starpreģionu sadarbības galvenais mērķis ir palīdzēt partnervalstīm izvēlēties un veikt darbības, ko labāk uzņemties vairākām valstīm, nevis atsevišķai valstij, piemēram, komunikāciju tīklu izveide, sadarbība vides jomā, kā arī darbības tieslietu un iekšlietu jomā.

Pārrobežu sadarbība galvenokārt vērsta uz to, lai:

- a) palīdzētu pierobežas apgabaliem pārvarēt tiem raksturīgās attīstības problēmas;
 - b) veicinātu komunikāciju tīklu savienošanu abās robežas pusēs, piem., robežu šķērsošanas būves;
 - c) paātrinātu pārveidošanas procesu partnervalstīs, tām sadarbojoties ar pierobežas apgabaliem Eiropas Savienībā vai Centrāl- un Austrumeiropā;
5. Kodoldrošības jomā programma ir vērsta uz trim prioritātēm:
- a) atbalsts efektīvas kodoldrošības kultūras veicināšanai saskaņā ar Konvencijā par kodoldrošību ietvertajiem principiem, jo īpaši ar pastāvīgu atbalstu reglamentējošām struktūrām un ar palīdzību uz vietas uzņēmumu līmenī, ieskaitot iekārtu piegādes, kur šāda palīdzība ir visvajadzīgākā;
 - b) atbalsts izlietotās degvielas un kodolatkritumu apsaimniekošanas, kā arī kodoliekārtu slēgšanas stratēģijas izstrādei un īstenošanai, tostarp Krievijas ziemeļrietumos, izvēršot plašāku starptautisku sadarbību;
 - c) ieguldījums attiecīgās ES atbalstītās starptautiskās iniciatīvās, piemēram, G7/ES iniciatīva attiecībā uz Černobiļas atomreaktoru slēgšanu.

Programma atbalsta arī efektīvu drošības pasākumu piemērošanu kodolmateriāliem.

6. Programmā ņem vērā:

- mainīgās un atšķirīgās vajadzības un prioritātes partnervalstīs – gan atsevišķās valstīs, gan reģionos – un, citu apsvērumu starpā, paplašināšanās procesu,
- partnervalstu absorbcijas spēju,
- panākumus, kas partnervalstīs gūti demokrātisku un uz tirgu orientētu reformu īstenošanā.

Pasākumus īsteno, ņemot vērā šādus kritērijus:

- noturīgas ekonomikas attīstības vajadzību,
- reformu pasākumu sociālo ietekmi,
- vienādu iespēju veicināšanu sievietēm,
- dabas resursu noturīgu izmantošanu un saudzību pret vidi.

I SADAĻA

PROVIZORISKĀS PROGRAMMAS UN RĪCĪBAS PROGRAMMAS

3. pants

1. Palīdzību sniedz saskaņā ar valsts programmu, vairāku valstu un citām programmām.

2. Valsts programmas un vairāku valstu programmas ir provizoriskās programmas un rīcības programmas.

3. Provizoriskās programmas, kas attiecas uz trīs līdz četrus gadus ilgu posmu, izstrādā saskaņā ar 13. panta 2. punktā minēto procedūru. Šīs programmas definē Kopienas palīdzības galvenos mērķus un pamatnostādnes II pielikumā noteiktajās sadarbības jomās un, cik iespējams, ietver provizoriskas tāmes. Pirms provizorisko programmu izstrādes Komisija ar 13. panta 1. punktā minēto komiteju apspriež prioritātes, kas jānosaka kopā ar partnervalstīm.

4. Rīcības programmas, kas pamatojas uz 3. punktā minētajām provizoriskajām programmām, pieņem katru gadu vai reizi divos gados saskaņā ar 13. panta 2. punktā minēto procedūru. Šīs rīcības programmas ietver to projektu sarakstu, kas finansējami II pielikumā noteiktajās sadarbības jomās. Programmu saturu nosaka pietiekami sīki, lai 13. panta 1. punktā minētā komiteja varētu sniegt atzinumu.

5. Valstu rīcības programmās izklāstītos pasākumus atspoguļo finansējuma memorandos, par ko vienojas Komisija un katra partnervalsts. Tie pamatojas uz dialogu, kurā ņemtas vērā Kopienas un partnervalstu kopīgās intereses, jo īpaši sakarā ar partnerattiecību un sadarbības līgumiem.

6. Atkarībā no apstākļiem provizoriskās programmas un rīcības programmas to piemērošanas laikā var grozīt saskaņā ar 13. panta 2. punktā minēto procedūru.

4. pants

1. Papildus valsts rīcības programmām ir izstrādāta veicināšanas pasākumu sistēma, lai līdzekļu piešķiršanā ieviestu sacensības elementu un tā paaugstinātu kvalitāti. Lai nodrošinātu koncentrēšanos, projekti, ko finansē saskaņā ar šo sistēmu, būtu jāsaista ar vairāku nozaru sadarbības jomām, kas noteiktas 3. pantā minētajās valstu provizoriskajās programmās.

2. Sistēmu ievieš pakāpeniski un ņem vērā dažādu partnervalstu administratīvo kapacitāti. Pirmajā darbības gadā sistēmas lielums nepārsniedz 10 % no programmas kopējā budžeta. Turpmākajos gados šo proporciju var palielināt par 5 % gadā.

3. Ņemot vērā iepriekšējo gadu pieredzi, tostarp ģeogrāfisko sadalījumu, ir pieliekamas īpašas pūles, lai veicinātu visu partnervalstu dalību šajā sistēmā, jo īpaši to valstu dalību, kurām šajā sistēmā ir visgrūtāk gūt panākumus.

4. Par veicināšanas pasākumu gada programmu, ietverot kritērijus projektu atlasei un to apjomus, vienojas saskaņā ar 13. panta 2. punktā minēto procedūru.

II SADAĻA

ATBALSTĀMIE PASĀKUMI

5. pants

1. No tām programmām, kas minētas I sadaļā un attiecas galvenokārt uz tehnisko palīdzību, atbalsta šādas:

- pieredzes un speciālās tehniskās informācijas nodošana, tostarp mācības,
- sadarbība rūpniecībā un partnerattiecībās, kuru mērķis ir nostiprināt iestādes, pamatojoties uz Eiropas Savienības un partnervalstu valsts un privāto organizāciju sadarbību,
- atsevišķos gadījumos – pamatotas izmaksas, kas saistītas ar piegādēm, kuras vajadzīgas palīdzības īstenošanai. Īpašos gadījumos, tostarp kodoldrošības, tieslietu un iekšlietu, kā arī pārrobežu sadarbības jomā, tās var būt nozīmīgas piegādes,
- ieguldījumi un ar ieguldījumiem saistītas darbības. Palīdzība var ietvert tehnisko palīdzību, lai veicinātu un atbalstītu ieguldījumus. Palīdzība var ietvert arī ieguldījumu finansējumu, kā aprakstīts III pielikumā, īpaši pārrobežu sadarbības, mazo un vidējo uzņēmumu veicināšanas, vides infrastruktūras un komunikāciju tīklu jomā.

2. Šī palīdzība arī sedz izmaksas, kas saistītas ar programmas sagatavošanu, ieviešanu, uzraudzību, revīzijām un izpildes izvērtēšanu, kā arī izmaksas, kas saistītas ar informāciju.

3. Vajadzības gadījumā pasākumus var veikt decentralizēti. Kopienas palīdzības tiešos saņēmējus cieši iesaista projektu sagatavošanā un īstenošanā. Ja vien iespējams, projektu izvēli un sagatavošanu veic reģionālā un vietējā līmenī.

4. Vajadzības gadījumā projektus īsteno posmos, tomēr tiecoties neizjaukt kontinuitāti. Atbalsts turpmākiem posmiem ir atkarīgs no iepriekšējo posmu veiksmīgas īstenošanas.

5. Vietējo ekspertu iesaistīšana projekta īstenošanā ir atbalstāma.

III SADAĻA

FINANŠU NOTEIKUMI

6. pants

1. Šīs programmas īstenošanai paredzētais bāzes finansējums laika posmam no 2000. gada līdz 2006. gadam ir 3 138 miljoni eiro.

Gada apropriācijas apstiprina budžeta lēmējinstītūcija, ievērojot finanšu plānu.

2. Ne vairāk par 20 % no gada budžeta var piešķirt III pielikumā raksturotajam ieguldījumu finansējumam. Ne vairāk par 20 % no gada budžeta var piešķirt 4. pantā raksturotai "veicināšanas pasākumu programmai".

7. pants

1. Šajā regulā minētos pasākumus, ko finansē no Eiropas Savienības vispārējā budžeta, pārvalda Komisija saskaņā ar attiecīgo Finanšu regulu.

2. Komisija ievēro pareizas finanšu vadības principus un jo īpaši – Finanšu regulā minēto taupības un izmaksu efektivitātes principu.

8. pants

1. Kopiena palīdzību sniedz galvenokārt dotāciju formā. No tām var veidot fondus, ko var izmantot citu sadarbības projektu vai pasākumu finansēšanai.

2. Finansēšanas lēmumi un no tiem izrietoši līgumi tieši paredz Komisijas un Revīzijas palātas uzraudzību un finanšu pārraudzību, un kontroli, ko vajadzības gadījumā veic uz vietas.

9. pants

1. Projekta izmaksas vietējā valūtā Kopiena sedz tikai strikti nepieciešamā apjomā.

2. Partnervalstu piedalīšanās projektu finansēšanā ir aktīvi atbalstāma.

3. Kopiena nefinansē nodokļus, nodevas un nekustamā īpašuma iegādi.

10. pants

Turpmāk izklāstītos noteikumus par konkursu norisi un līgumu piešķiršanu, kā arī IV pielikumā izklāstītos principus, kas reglamentē līgumu piešķiršanu, piemēro tikmēr, kamēr nav stājušies spēkā tiesību akti, kuri groza Finanšu regulas IX sadaļu, lai nodrošinātu pamatu īstenošanas noteikumiem, ko piemēros visām Kopienas ārējās palīdzības programmām.

11. pants

1. Komisija īsteno pasākumus saskaņā ar 3. panta 4. punktā minēto darbības programmu un saskaņā ar Finanšu regulas IX sadaļu, kā arī ar šīs regulas 12. pantu.
2. Komisija partnervalstīm nodrošina noteikumu kopumu, kas attiecas uz projektu izraudzīšanu.
3. Piegāžu līgumus un būvdarbu līgumus piešķir, izsludinot atklātus konkursus, izņemot Finanšu regulas 116. pantā paredzētos gadījumus.
4. Iespēja piedalīties izsludinātajos konkursos un līgumu slēgšanā ir ar vienādiem noteikumiem visām fiziskām un juridiskām personām dalībvalstīs, partnervalstīs un valstīs, kas saņem palīdzību no *Phare* programmas. Komisija atsevišķos gadījumos var atļaut piedalīties fiziskām un juridiskām personām no Vidusjūras valstīm ar tradicionālām ekonomikas, tirdzniecības vai ģeogrāfiskām saiknēm, ja attiecīgām programmām vai projektiem ir vajadzīga kāda īpaša pieredze, kas pieejama tieši šajās valstīs.
5. Līdzfinansējuma gadījumā Komisija var atļaut attiecīgām trešām valstīm piedalīties konkursos un līgumu slēgšanā, bet tikai atsevišķos gadījumos. Tādos gadījumos trešo valstu uzņēmumu piedalīšanās ir atbalstāma tikai tad, ja ir garantēts savstarpīgums.

12. pants

Izsludinot atklātus konkursus par piegāžu līgumu piešķiršanu saskaņā ar Finanšu regulas 114. pantu, pieteikumu iesniegšanas termiņu nosaka ne mazāku par 52 dienām no paziņojuma nonākšanas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

Pakalpojumu līgumus attiecībā uz pasākumiem līdz 200 000 eiro parasti piešķir, rīkojot slēgtus konkursus un savstarpēji vienojoties.

VI SADAĻA

VISPĀRĒJI NOTEIKUMI

13. pants

1. Komisijai palīdz komiteja, kas izveidota palīdzības sniegšanai jaunajām neatkarīgajām valstīm un Mongolijai (še turpmāk "komiteja").
 2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 4. un 7. pantu.
- Lēmuma 1999/468/EK 4. panta 3. punktā paredzētais laikposms ir trīs mēneši.
3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

14. pants

Komisija kopā ar dalībvalstīm, pamatojoties uz savstarpēju un regulāru informācijas apmaiņu, tostarp informācijas apmaiņu uz vietas, cenšas efektīvi koordinēt Kopienas un atsevišķu dalībvalstu sniegto palīdzību, lai palielinātu sadarbības programmu saskaņotību un savstarpēju papildināšanos.

Komisija un dalībvalstis regulāri koordinē savu darbību, tostarp uz vietas koordinējot sakarus ar partnervalstīm gan programmas izvēles, gan programmas īstenošanas posmā.

Īstenojot pārrobežu sadarbības programmas, kurās ir iesaistītas dalībvalstis, *Phare* valstis un partnervalstis, Komisija cenšas panākt efektīvu koordināciju un saskaņotību ar struktūrfondu finansētām programmām, Kopienas ārējās palīdzības programmām un divpusējās palīdzības iniciatīvām.

Turklāt Komisija nodrošina saskaņošanu un sadarbību ar starptautiskām finanšu organizācijām un citiem donoriem.

Palīdzības sistēmā, kas paredzēta saskaņā ar šo regulu, Komisija veicina dalībvalstu valsts struktūru un privatstruktūru piedalīšanos finansēšanā.

15. pants

1. Komisija ik gadu iesniedz progresa ziņojumu par palīdzības programmas īstenošanu. Šajā ziņojumā ietver jau sniegtās palīdzības novērtējumu, tostarp attiecībā uz programmas efektivitāti, kā arī informāciju par gada laikā veiktās uzraudzības rezultātiem. Ziņojumu adresē dalībvalstīm, Eiropas Parlamentam, Padomei, Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai.

2. Ņemot vērā šos ziņojumus, Komisija var Padomei iesniegt priekšlikumus par šīs regulas grozīšanu.

3. Turklāt Komisija 1. punktā minētajām struktūrām dara pieejamu statistikas informāciju par līgumu piešķiršanu. Sniedzamās statistikas informācijas saturu un formu apspriež ar 13. panta 1. punktā minēto komiteju.

16. pants

Ja nav kāda būtiska priekšnoteikuma, kas vajadzīgs, lai turpinātu sadarbību, sniedzot palīdzību, jo īpaši demokrātijas principu un cilvēktiesību pārkāpumu gadījumos, Padome pēc Komisijas priekšlikuma var ar kvalificētu vairākumu pieņemt lēmumu par atbilstīgiem pasākumiem attiecībā uz palīdzību partnervalstij.

To pašu procedūru var piemērot kā galējo līdzekli, ja partnervalstis ir nopietni pārkāpušas partnerattiecību un sadarbības līgumos noteiktos pienākumus.

17. pants

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 1999. gada 29. decembrī

Padomes vārdā —
priekšsēdētāja
K. HEMILÄ

*I PIELIKUMS***PARTNERVALSTIS, KAS MINĒTAS 1. PANTĀ**

Armēnija	Mongolija
Azerbaidžāna	Krievijas Federācija
Baltkrievija	Tadžikistāna
Gruzija	Turkmēnija
Kazahstāna	Ukraina
Kirgizstāna	Uzbekistāna
Moldova	

II PIELIKUMS

SADARBĪBAS JOMAS, KAS MINĒTAS 2. PANTA 2. PUNKTĀ UN 3. PANTA 3. UN 4. PUNKTĀ

1. Institucionālās, tiesiskās un administratīvās reformas atbalsts:
 - tiesiskuma stiprināšana,
 - efektīvas politikas veidošanas atbalsts,
 - valsts pārvaldes reforma valsts, reģiona un vietējā līmenī,
 - izpildvaras (valsts, reģionu, vietējo) un likumdevēju atbalsts,
 - atbalsts darbībām tieslietās un iekšlietās,
 - tiesiskās bāzes nostiprināšana,
 - starptautisko saistību izpildes atbalsts,
 - pilsoniskas sabiedrības atbalsts,
 - izglītības un apmācību atbalsts.
2. Privātā sektora atbalsts un palīdzība ekonomikas attīstībai:
 - mazo uz vidējo uzņēmumu darbības veicināšana,
 - banku un finanšu pakalpojumu sistēmu attīstīšana,
 - privātās uzņēmējdarbības, tostarp kopuzņēmumu, veicināšana,
 - sadarbība rūpniecībā, tostarp pētījumi,
 - privatizācija,
 - uzņēmumu pārstrukturēšana,
 - uz tirgu orientētas tirdzniecības un ieguldījumu sistēmas veicināšana.
3. Atbalsts pārejas sociālo seku novēršanai:
 - veselības aizsardzības, pensiju, sociālās aizsardzības un apdrošināšanas sistēmu reforma,
 - palīdzība rūpniecības pārstrukturēšanas sociālās ietekmes atvieglošanai,
 - palīdzība sociāliem pārveidojumiem,
 - nodarbinātības dienestu, tostarp pārkvalificēšanas, attīstīšana.
4. Infrastruktūras tīklu attīstība:
 - transporta tīkli,
 - telekomunikāciju tīkli,
 - elektroapgādes pakalpojumi un elektropārvades tīkli,
 - robežpārejas.
5. Vides aizsardzības un dabas resursu apsaimniekošanas veicināšana:
 - veidojot stabilu vides politiku un praksi,
 - veicinot vides standartu saskaņošanu ar Eiropas Savienības normām,
 - uzlabojot enerģijas piegādes un izmantošanas tehnoloģijas,
 - veicinot dabas resursu stabilu izmantošanu un apsaimniekošanu, tostarp enerģijas taupīšanu, efektīvu enerģijas izmantošanu un vides infrastruktūras uzlabošanu.
6. Lauku ekonomikas attīstība:
 - tiesiskā bāze, ietverot zemes privatizāciju,
 - finanšu pieejamības palielināšana un apmācību veicināšana,
 - izplatīšanas un tirgu pieejamības uzlabošana.

Vajadzības gadījumā atbalstu kodoldrošībai paredz saskaņā ar 2. panta 5. punktā norādītajām prioritātēm.

*III PIELIKUMS***IEGULDĪJUMU FINANSĒŠANA**

Ieguldījumus finansē, pamatojoties uz šādiem kritērijiem:

- daudzkāāršošanās efekts, ko panāk, līdztekus Kopienas palīdzībai nodrošinot ieguldījumus no citiem avotiem,
- papildināšana, kas notiek, ja Kopienas palīdzība veicina ieguldījumus, kas citādi nebūtu izdarīti,
- Kopienas interešu jomas.

Ieguldījumu finansējums var būt līdzfinansējums, ko veic kopā ar citiem ieguldījumu finansējuma avotiem, vai izņēmuma kārtā – atsevišķs ieguldījums.

Ieguldījumu finansējuma prioritārās jomas ir: pārrobežu sadarbība, tostarp robežu infrastruktūra, MVU darbības veicināšana, vides infrastruktūra un komunikāciju tīkli. Tieša akciju un ieguldījumu finansēšana atsevišķos uzņēmumos nav atļauta.

IV PIELIKUMS

PRINCIPI, KAS REGLAMENTĒ LĪGUMU PIEŠĶIRŠANU, RĪKOJOT KONKURSUS, TOSTARP – SLĒGTUS KONKURSUS

1. "Uzaicinājumā pretendentiem" visu vajadzīgo informāciju dara pieejamu visiem pretendentiem, kas ir reģistrēti pretendentu sarakstā vai kas to lūdz, atsaucoties uz publicēto paziņojumu par atklātu konkursu. Šajā informācijā cita starpā ir vērtēšanas kritēriji. Pieteikuma tehniskais vērtējums var ietvert pārrunas ar pieteikumā ieteiktajām personām.
2. Komisija vada visas vērtēšanas komitejas un pirms konkursu sākšanas ieceļ pietiekamu skaitu vērtētāju. Vienam vērtētājam būtu jābūt no iestādes, kas ir palīdzības saņēmēja attiecīgajās valstīs. Visi vērtētāji paraksta objektivitātes deklarāciju.
3. Pieteikumu vērtē, samērojot tehnisko kvalitāti ar cenu. Abus vērtēšanas kritērijus paziņo katrā uzaicinājumā uz konkursu. Tehnisko vērtēšanu veic saskaņā ar šādiem kritērijiem: pakalpojumu sniegšanai piedāvāto darbu organizācija, grafiks, metodes un plāns, pakalpojumu sniegšanai piedāvātā personāla kvalifikācija, pieredze, iemaņas un vietējo uzņēmējiesabiedrību vai ekspertu izmantošana, viņu integrācija projektā un viņu ieguldījums projekta rezultātu noturīgumā. Pretendenta speciālo pieredzi *Tacis* neņem vērā.
4. Neveiksmīgos pretendentes informē vēstulē, norādot viņu neveiksmes iemeslus un veiksmīgā pretendenta vārdu vai nosaukumu.
5. Neviena fiziska vai juridiska persona, kas ir iesaistīta projekta sagatavošanā, nedrīkst piedalīties projekta īstenošanā. Ja kāds pretendents, kas piedalās konkursā, nodarbina šādas personas jebkādā statusā sešu mēnešu laikā pēc tam, kad beigusies to saistība ar konkursa procesu, minētajam pretendents var neļaut piedalīties projektā. Pretendentam, kas ir ietverts pretendentu sarakstā, neļauj piedalīties minētā konkursa vērtēšanā.
6. Komisija nodrošina, lai visa komerciāli svarīgā informācija, kas attiecas uz pieteikumu, paliktu konfidenciāla.
7. Ja uzņēmējiesabiedrībai, organizācijai vai iestādei ir nopietni iemesli lūgt pārskatīt pieteikumu, vienmēr ir iespēja griezties Komisijā. Tādā gadījumā uz šo lūgumu būtu jānodod pamatota atbilde.
8. Ja līgumus piešķir, rīkojot slēgtu konkursu, kā minēts Finanšu regulas 116. pantā, visus rakstiskos ieinteresētības izpauzumus reģistrē Komisija, kas šo reģistru izmanto, sagatavojot pretendentu sarakstu.
Turklāt, sagatavojot pretendentu sarakstu, var ņemt vērā citu informāciju, jo īpaši *Tacis* centrālā konsultāciju reģistra informāciju. Šis reģistrs ir atklāts reģistrācijai visām ieinteresētajām uzņēmējiesabiedrībām, organizācijām un iestādēm.
9. Sagatavojot pretendentu sarakstu, Komisija ņem vērā uzņēmējiesabiedrības, organizācijas vai iestādes kvalifikāciju, intereses un pieejamību. Uzņēmējiesabiedrību, organizāciju un iestāžu skaits pretendentu sarakstā ir atkarīgs no projekta lieluma un sarežģītības, un tam būtu jāsniedz vislielākās izvēles iespējas.
Uzņēmējiesabiedrības, organizācijas un iestādes, kas ir rakstiski izteikušas savu ieinteresētību attiecībā uz projektu, informē, vai tās ir vai nav ietvertas pretendentu sarakstā.
10. Komisija katru gadu nodod 13. panta 1. punktā minētajai komitejai izraudzīto uzņēmējiesabiedrību, organizāciju un iestāžu sarakstu.
11. Ļoti sarežģītiem projektiem Komisija var ieteikt pretendentu sarakstā atstātajām uzņēmējiesabiedrībām, organizācijām un iestādēm veidot savā starpā konsorcijs. Tādos gadījumos šo priekšlikumu, kā arī pretendentu pilnīgu sarakstu nodod visām tajā atstātajām uzņēmējiesabiedrībām, organizācijām un iestādēm.
12. Slēgta konkursa gadījumā starp 13. panta 1. punktā minētās komitejas sniegto galīgo atzinumu un konkursa uzsākšanu ir vismaz 60 kalendāra dienas. Steidzamā gadījumā Komisija šo laiku tomēr var saīsināt, ar nosacījumu, ka minētai komitejai pārsūta sīki izstrādātu izskaidrojumu.
Uzaicinājumā uz slēgtu konkursu atvēl 60 kalendāra dienu termiņu no uzaicinājuma vēstules nodošanas dienas. Steidzamos gadījumos šo laiku posmu var saīsināt, bet tas nekādā ziņā nevar būt īsāks par 40 kalendāra dienām. Izņēmuma gadījumos šo termiņu Komisija var pagarināt, ar nosacījumu, ka 13. panta 1. punktā minētai komitejai pārsūta sīku izskaidrojumu. Par visām termiņa maiņām ir pienācīgi jāpaziņo attiecīgajām uzņēmējiesabiedrībām, organizācijām vai iestādēm.